Tornar a explicar la història - a la vora del foc

Autor:
Data de publicació: 14-10-1998

Julio Rey Pastor dóna una explicació de per què cap erudit espanyol havia tocat el tema: "..com l'erudit dels erudits, don Marcelino Menéndez Pelayo, havia deixat aquest tema buit, ningú es va atrevir a tocar-lo ..", no poso en dubte que això sigui cert, però puc afegir un altre argument al que ell cita, si s'hagués tractat de Cartografia Gallega en lloc de Mallorquina, una cosa molt diferent hauria passat ...

(INTRODUCCIÓ)
"Whoever writes the present, writes the past, and ...

whoever writes the past, writes the future. " (George Orwell, pseud. D'Eric Blair)

("Qui és amo de el present, escriu el passat i ... qui escriu el pasat, el futur.")

"La història l'escriu el que Guanya, d'aquí l'aforisme de George Santayana:

"El poble que no coneix la seva història .., es veurà obligat a repetir-la ..."

"Balmes deia que abans de llegir un llibre d'història, calia llegir la biografia de què va escriure el llibre. Es podrà notar la catalanitat de el text, però SCRIPTA MANENT ... "

ALGUNES PUNTUALITZACIONS
LA FLOR DE LIS AL NORD DE LA ROSA DELS VENTS
De tots són coneguts els cartògrafs mallorquins (Abraham Cresques "cartógraf i bruxoler", el seu fill Jafuda manat a trucar per Enric el Navegant per fundar l'Escola de Sagres, etc ..)

A les roses dels vents dibuixades en els "portolans" ia partir de cert moment en les "cartes" de les brúixoles més antigues, apareix una "flor de lis" en la posició de nord geogràfic. La "Flor de Lis" representa inequívocament a França i l'únic país expert en navegació que té a França en la seva nord és Catalunya.

Per als "portolans" mallorquins l'ús de la "Flor de Lis" a la rosa dels vents és bastant obvi (França a nord), d'aquí passaria a la "carta" de les brúixoles que per cert està dividida en els vuit vents i quartes (4, 8, 32 parts), costum que encara perdura a l'comptar el temps en català: 1 quart i mig de tres, etc ... (a més les brúixoles porten una creu a l'e apuntant a Terra Santa)

Els noms dels vents poden tenir una relació amb el lloc on es van batejar, gregal "el que ve de grècia", sirocco "el que Síria", llebeig el que ve de Llibia "(això situa el seu origen més o menys a Sicília) i encara que és evident que hi ha molts llocs de la Mediterrània en què el vent de nord ve de "després-la-muntanya", en què un altre lloc (per les seves característiques orogràfiques -els Pirineus-) és més típica la tramuntana, que en l'Empordà ?.

De que s'ha dit es pot inferir que ... la brúixola vi de la Xina, però podem conèixer el país que la va popularitzar a occident per l'empremta que va poder deixar-hi ...

La sisena corda de la guitarra
La British Encyclopaedia amb la guitarra, tampoc ho dubta: instrument inventat a Espanya a partir de segle XVI, inspirat en un àrab.

La cinquena corda la va posar Vicente Espinel. Però i la sisena ?, gran secret .., (havia guitarres / violes de 6 cordes a

Espanya en el s.XVI, Alonso Mudarra, etc ...

La llengua dels trobadors va ser el provençal-català, es van estar celebrant jocs florals a Nàpols, amb gran assistència de poetes i trobadors que componien trovas en aquesta llengua tan nostra, qui millor que un trobador per posar-li aquesta sisena corda? Alfons X havia prohibit les "trovas" d'amor en castellà.

En canvi a Alemanya està perfectament documentat que Jacob Auguste Otto de Jena va copiar en 1790 la guitarra de 5 cordes portada d'Itàlia en 1788 per la duquessa Amàlia de Weimar, afegint-li una sisena corda, per ordre de l'Capellmeister Naumann de Dresden, però de nou, secret absolut sobre el primer que la va usar ..., tot i que no ha de caminar molt lluny de la terra de Ferran Sor (Catalunya) i de Francesc Tàrrega (València) que van ser els que la van elevar a la categoria d'instrument de concert.

CATALUNYA PUNT DE PAS DE LA CULTURA àrab- judaica CAP A EUROPA
ARNAU DE VILANOVA
Què Vilanova? (hi ha qui pretén que va ser a Villanueva d'Aragó, però si a part de el llatí va escriure obres en català) Independentment que residís a Lleida, després a València, donés classes a Montpeller (quan encara formava part de Catalunya) i després a la Sorbona, aquest gran metge medieval amb certes traces d'alquimista (segons alguns), podria ser de Barcelona (en una de les seves obres es llegeix "Arnaldus Barchinonensis"). Va néixer un poc després de la conquesta de València, Pere el Gran el va nomenar metge real, encara que li va deixar poc temps per exercir el seu càrrec, perquè marxar per Sicília gairebé immediatament ..

Gerbert d'AURILLAC
ENRIC DE VILLENA
L'CARTOGRAFIA MALLORQUINA
Avui dia no hi ha ningú que es vanti de coneixedor de la matèria i no reconegui la importància dels cartògrafs mallorquins (majoritàriament jueus, Abraham i Jafuda Cresques, etc ..). El gran problema és que el "anglès científic" de l'època, era el llatí, i amb el text en llatí, els erudits italians s'han volgut apropiar de molts d'ells: Per a ells Petrus Rosselli, com no !, italià !, a aquest cas hem tingut sort ja que existia una altra carta, de la mateixa traç en la qual es llegia: "Petrus Rosselli me fecit ab Majoricarum Insulae". D'Angelino Dulcert els italians pretenien que Dulcert era "Dalorto" mal escrit -italià clar! -, cosa que va rebatre Rey Pastor.

Julio Rey Pastor, va saber posar els punts sobre les is, en el seu llibre sobre la cartografia mallorquina (que no té desperdici, malgrat estar fet en 1959, i més imparcial no pot ser ja que era Rioja), em va costar identificar-amb el Rey Pastor del meu llibre de Càlcul de 1r d'enginyeria, però és el mateix.

Julio Rey Pastor dóna una explicació de per què cap erudit espanyol havia tocat el tema: "..com l'erudit dels erudits, don marcelino Menéndez Pelayo, havia deixat aquest tema buit, ningú es va atrevir a tocar-lo ..", no poso en dubte que això sigui cert, però puc afegir un altre argument a què ell cita, si s'hagués tractat de Cartografia Gallega en lloc de Mallorquina, una cosa molt diferent hauria passat ...

Rei pastor en el seu llibre "La cartografia mallorquina", va reconèixer: Els nostres geògrafs, insuficientment proveïts, van romandre tímidament neutrals; i els bel·licosos vindicadores de la ciència espanyola que D. Gumersindo Laverde havia organitzat en falange defensora de la bandera enarborada pel jove Menéndez Pelayo van romandre silenciosos, perquè el gran erudit havia oblidat aquest capítol de la ciència medieval "

Caius Perellada va voler posar pau a la baralla dintre de el si de l'IEECC i va cridar a l'ordre a F.Albardaner amb aquesta frase: "no hem de Deixar que la iniciativa forastera s'apoderi d'alló que és Nostre ..." és a dir " parlin bé o malament, però que parlin .. "

Els primers hereus de la cartografia mallorquina van ser els portuguesos, es conserven les cartes entre Enric el Navegant i els Cresques i és Jafuda Cresques el que un cop convertit amb el nom de Jacme Ribes va fundar l'Escola de Sagres.

Els cartògrafs mallorquins van arribar a treballar en molts països: Els Oliva, Prunes, Martines a Itàlia (Messina, etc ..) a l'època primer catalana i després "espanyola". Els Oliva de Marsella.

Tant van viatjar que penso que els hereus remots de la cartografia mallorquina són els flamencs. El moviment cartogràfic holandès no va poder aparèixer allà, zas !, per generació espontània, hi ha d'haver una base, i aquesta podria molt bé ser l'escola mallorquina. En el moment en què es produeix aquesta eclosió, els Països Baixos formen part de l'imperi espanyol, Carles I arriba aquí i es troba amb uns vassalls seus a Mallorca que són mestres cartògrafs,

algun com Martines han emigrat a Messina, el més normal és que els utilitzi, i per que no, en els seus viatges a Flandes es porti algun cap allà arribant a crear escola: l'escola de cartògrafs flamencs , que va donar figures com Mercator, Hondius, Blaeu .., sense oblidar el cartófrafo Johan Colom!

Dins d'aquest escenari hi ha la possibilitat que algun cartògraf jueu, fugint de la Inquisició s'hagués establert a Holanda, - el pare de Mercator s'ajusta a aquest perfil, va arribar a Holanda emigrat des d'Alemanya, Kremer ("Mercator" llatí en alemany, cognom que va usar Mercator a Holanda) en espanyol significa Mercader i aquest cognom com Mercadal són molt comuns a Mallorca.

LES TAULES ASTRONÒMIQUES DE Pere el Cerimoniós
Pere el Cerimoniós va ser un gran impulsor de la cartografia i de l'astronomia. Va promulgar un decret pel qual qualsevol nau catalana havia de portar a bord: un compàs, una carta (Portolà), un "astrolabi" i implícitament per tant unes taules astronòmiques, (evidentment un "astrolabi" sense taules, per poca cosa serveix ...) .

Com a complement d'aquesta llei, va encarregar a un grup d'astrònoms que creessin unes taules astronòmiques. Hi ha un manuscrit de part d'aquestes taules en llatí en la BNP, que es va publicar a principis de segle XX, una altra versió de les mateixes en hebreu es van publicar a suïssa pels anys 20, però JM Millás Vallicrosa en els 40 desenpolvó un manuscrit català trobat a la biblioteca de Ripoll, i entre els tres aconseguir reconstruir-les ...

L'important és que van ser totalment calculades a Barcelona, ??les taules alfonsíes són una simple traducció de les d'Al-Kwaritsmi (d'una primera versió plena d'errors) Al-Farjani les va corregir però aquestes correccions es van quedar en la seva versió àrab (JM Millás Vallicrosa té una traducció d'aquesta versió)

L'espoli que han patit els nostres arxius i biblioteques queda palès amb aquest i altres fets (amb la final crema de la biblioteca de Ripoll per part de l'inqualificable "Comte d'Espanya", el que li va donar el títol Ferran VII, es va autoqualificar a el donar-li el títol).

PERSONATGES CATALANS "OBLIDATS" PER LA HISTÒRIA OFICIAL
JOHN CABOT
JACME FERRER DE BLANES
RAMON FOLCH DE CARDONA
S'havia distingit en l'atac amb la seva galera a Mazalquivir i en la conquesta d'Orà.

Fernado el Catòlic el va nomenar en el lloc de el Gran Capità, i més tard, Virrey de Nàpols. Enterrat a Bellpuig sota un mausoleu renaixentista, que eclipsa als dels Mèdici.

Cal no oblidar que sota la seva ègida (en 1505) es va fundar l'Acadèmia de Ciències de Nàpols (la segona de el món, la primera va ser la de Roma en 1450).

PERE DE Estopinyà (CONQUERIDOR DE MELILLA 1497)
Ferran el Catòlic va encarregar la conquesta de Melilla a Pedro d'Estopinyà (Estopiñán en els pocs llibres d'història que ho esmenten) que s'havia distingit en la conquesta de Granada, acabada aquesta es va dirigir a Melilla amb els seus galeres i la va conquistar

NICOLAS DE CARDONA ¿VEÍ DE SEVILLA?
Va aconseguir la primera encomana a Califòrnia per pescar perles en les seves costes ..

És molt significatiu que el que va ser després d'ell, arribant a ser el conqueridor i primer governador de Califòrnia fos també català Gaspar de Portolà senyor de Balaguer i Àger

CANANDAIGUA
Zona d'estats Units a prop de les cascades de l'Niàgara, la paraula "aigua" és únicament catalana.

LLUIS DE REQUESENS I ZÚÑIGA
CAPITANIA GENERAL DE MARINA A BARCELONA
1. Carles I, torna de Pavia a Barcelona amb Francesc I pres ...
on li fa signar a l'tractat de Barcelona omès per la majoria dels historiadors (en diuen tractat de Madrid). Era el camí natural de la Llombardia a Espanya, Gènova - Barcelona. Gènova i Florència (execució de Savonarola) van ser satèl·lits de l'Espanya dels Àustries. La batalla de Pavia va ser en 1524 i el tractat de Cateau-Cambresis el 1559, que va passar al mig ???, Francesc I que havia ocupat el Ducat de Savoia no el va tornar a les bones, perquè el deixessin anar signar

aquest tractat, comprometent-se a tornar el ducat de Borgonya, a el tornar a França el va anul·lar creant la Lliga de Cognac amb el Papa i Venècia, que acabaria amb la derrota de la Lliga i el sac de Roma

2. Carles I embarca a Barcelona per a l'expedició a Orà
Està superdocumentado, hi ha fins i tot un tapís en li que es veu l'embarcament de les tropes amb una vista de l'Besòs des de la muntanya

3. Catalans i galeres catalanes a Lepant
El comendador de Castella (Lluís de Requesens) i Joan d'Àustria surten de Barcelona per Lepant i tornen a Barcelona després de la batalla

Un Cardona manava un terç de la flota segons gravats de la batalla existents a Anglaterra

Cervantes s'embarca a Barcelona i torna a Barcelona rescatat d'Alger per un frare mercedari, Alger està molt més a prop de Cartagena!

4. Documents falsejats
Carta de Joan d'Àustria a Felip II sobre la situació de la mar a les costes mediterrànies .., de l' 22 agost 1569 conservada a l'Arxiu de Palau Menor dels Requesens i que pretén estar escrita en "Cartagena", (però es va passar gairebé dos anys preparant l'armada de Lepant a Barcelona)

AP Leg. 50, car. 2, nº 9, còpia simple

(Recte de la carta) "Cartagena 22 agost 1569"

"... donaré compte del meu viatge des que va sortir de Carthagena i de la causa de la dilació del. Parti d'aquell port el dia de Sant Jaume ...

... El rruyn temps no em deixo arribar a aquesta platja fins als XIX a la tarda "

- Com podia escriure la carta el 22 agost a Cartagena després de:

Haver sortit de Cartagena el 25 de juliol, passar 2 o 3 dies al Cap de Pals i en illa grosa, 1 dia a Alacant, 1 dia a Benidorm, 1y1 / 2 a Dénia, 6 o 7 dies a Eivissa i Formentera, arribar a Mallorca el 8 d'agost, passar allà 3 dies "per hazer els dols ...", partir de Mallorca el 11 a la nit, alba el 13 a Monculebrete (avui Colubretes) capturant aquí 4 fuets turques, prendre terra a Peñiscola el 14 de agost, venir reconeixent els Alfacs i les cales que hi ha al coll de Balaguer el 17 d'agost i arribar a "aquesta" platja el 19 d'agost, SI "aquesta" platja no era la de BARCELONA ...

"... en lloc de les que en Carthagena es dexaron i es van encallar després les altres dues que de nou s'armen tot i que en aquesta ataraçana falten infinits aparells dels que serien menester i no aquesta la fabrica de la nova galera real i d'altres coses tan endavant quant jo vaig pensar de tot ... "

- diu: "..sali de Cartagena ..". Si estigués a Cartagena diria: "..sali-est port .."

- diu: "..Parti d'aquell port ..". Si estigués a Cartagena diria: "Parti deste port .."

- diu: "a Cartagena es dexaron ..". Si estigués a Cartagena diria: "..que aquí es dexaron .."

- la nova galera real es va construir a les drassanes de Barcelona, de manera que aquesta frase és ja, per si sola, definitòria.

"... es van partir al cap de vint-est a Palamos a despalmar (netejar fons i untar-los amb brea) amb tota pressa i seran aquí demà a prendre pa de pessic i altres vitualles que han menester per al seu viatge ..."

- que velocitat! Des Palamós a Cartagena (anada + despalmar + tornada) en 3 dies! (De l'20 a l'22 + 1)

(A l'dors) "Cartagena 22 agost 1569"

"... i també es podrà veure el que toca a l'ynbernadero de el riu de Tortosa que trobo aquí gran relació i a el comendador major (Luis de Requesens) i el senyor Sancho els sembla que és el millor que S M té a tot Espanya ..."

Algun expert marí m'ha dit que les galeres no podien estar normalment a Barcelona ja que es les portaven a Cadis per hivernar ... No vaig a discutir el bon clima que fa a Cadis (EXCEPTE quan bufa el llevant!), Simplement copio aquí un tros d'aquesta mateixa carta de boca de don Joan d'Àustria:

De el port natural dels Alfacs (avui cegat pels dipòsits de l'Ebre) Colom havia dit 100 anys abans: "pot donar cabuda als vaixells de tota la Cristiandat"

Als Felips IV i V no els va interessar conservar una Capitania General (amb la seva flota) en un entorn que no li havia estat fidel, "ni una sola base naval en els territoris no amics". Amb aquest mateix motiu els "mossos" feien la mili fora de la seva terra. L'alçament de l'36 va triomfar per la unió de places amb suficients forces militars.

Tot el que s'ha dit crec és testimoni suficient per poder dir avui sense risc a equivocar-nos, que Barcelona era en aquells temps i altres anteriors la "Capitania General de l'Armada d'Espanya" al Mediterrani ..

RETALLS DE LA HISTÒRIA
Croisade ALBIGEOISE
No vaig a parlar sobre els càtars, o l'heretgia d'Albi (albigesa), simplement vaig denunciar la veritat subjacent, molt diferent de la versió oficial que compta el pecadors que eren els càtars en la seva heretgia, fins que van ser "aixafats" per Simon de Monfort en la croada organitzada per Luis VIII de França amb la benedicció d'Innocenci III.

Pobles sencers - a el més pur estil numantí - calar foc a les seves ciutats i es van tirar ells mateixos a les flames abans de lliurar-se a l'enemic.

Estudis recents (especialment per part d'Anne Brennon) han demostrat que era una tendència religiós-filosòfica com tantes altres, que havia entrat per Bulgària procedent de l'Àsia menor (maniqueisme), després d'passar per Egipte i tenint com llunyà origen a l'reformador de l' religió persa, Zarathustra (Zoroastre), podent ser considerat aquest com inspirador de les religions monoteistes més importants (judaisme, cristianisme, islam ...) ..

Si Luis VIII hagués volgut convertir a aquests heretges, hi havia altres sistemes, i tot i acceptant que no hi va haver més solució que la "força bruta", tan usada en aquestes èpoques per fer acatar un determinat credo, un cop reduïda l'heretgia podia haver tornat la sobirania a aquests feus en lloc de cedir-los, primer als de Monfort, per acabar sent incorporats a la corona de França en el regnat de Lluís IX "el Sant" (1241).

Per tant, és evident que, el de l'heretgia va ser només una excusa, el fons era polític . Com ho demostra també el fet que a la batalla de Muret - victòria gairebé definitiva - (1213) morís el rei Pere II (comte de Barcelona i rei d'Aragó), - ¿defensant amb el seu exèrcit a uns heretges? - doncs no, simplement defensant als seus aliats-vassalls.

Amb la batalla de Muret va acabar la influència dels comtes de Barcelona a Occitània i Provença, Simon de Monfort va fer presoner a Jaume I (que en aquell temps tenia 6 anys, nascut a Montpeller i hereu de l'comtat de Provença), deixant-sota la tutela dels croats (cavallers de l'tremp) que es van ocupar de la seva educació fins arribar a la majoria d'edat, obligant-lo a renunciar a tota influència sobre els comtats de nord. Aquest fet va ser decisiu per al destí de Catalunya llançant-la cap al sud i cap a la Mediterrània.

RELIGIÓ I NACIONALISME (EXPANSIÓ TERRITORIAL)
Darrere de tota defensa "a mort" dels principis religiosos d'un poble o nació, està un altre principi molt més fort i que està en l'arrel de totes les seves gents - seu país, el seu poble, la seva nacionalitat -

Per què els polonesos i els irlandesos són "tan catòlics" ..., doncs perquè els pobles que han estat els seus enemics acèrrims eren d'una altra religió - ortodoxos i protestants els que han volgut annexionar als primers i anglicans els que tenien subjugats als segons.

Per què els holandesos van ser protestants, evidentment perquè els que volien dominar-(els emperadors de la casa d'Àustria), Carles V, Felip II ..., eren catòlics ..

Fins i tot el manteniment de l'església anglicana, amb el rei com a cap de la mateixa, va tenir uns interessos territorials: "Les colònies d'Amèrica del Nord" . Com és sabut l'origen de la separació va ser la negativa de l'Papa a anul·lar el primer matrimoni d'Enrique III amb Catalina d'Aragó, però la seva filla Maria Tudor, que va arribar a regnar 8 anys a Anglaterra, sent primer promesa de l'emperador Carles I, per acabar casant-se amb Felip II (cosí germà de la seva mare el primer; "step cousin" seu i 14 anys més jove que ella, el segon), va intentar infructuosament reinstaurar l'acatament a Roma, d'haver-ho aconseguit, Anglaterra hauria hagut de deixar tots els seus territoris en Amèrica del

Nord, per portuguesos i espanyols, segons l'acordat en el tractat de Tordesillas ...

A l'pujar a el tron Isabel I (filla d'Ana Bolena) va tenir molt clar que no reconeixent a Roma no tenia per què complir amb aquest tractat "papal", obtenint d'aquesta manera patent de cors (mai millor dit: Drake, etc ...), per conservar i expandir les seves colònies d'Amèrica del Nord.

Als holandesos els va passar tres quarts del mateix, sent protestants a part de defensar el seu nacionalisme, les colònies que havien començat a controlar en expedicions sota bandera "espanyola" com a vassalls catòlics de Carles I i Felip II, passaven a ser les seves pròpies "colònies holandeses "(la guayana, Nova York, la Nova Amsterdamm de Peter Stuyvesand), a partir d'aquí va poder existir la companyia holandesa d'Índies (Països Baixos -la província de el Nord dels Països Baixos- obté la seva independència d'Espanya a 1588

L'ILLA DE MALTA I L'ORDRE DE SANT JOAN DE JERUSALEM
Colònia fenícia de segle XVIII a l'IX a.de C., més tard grega, cartaginesa, passant després a ...:

218 a.de C .: Roma. 454: Els vàndals. 494: els ostrogodos. 533: Bizanci. ~ 870: emirat de Kairouan 1091: Conquerida per Roger de Sicília. 1245 : Frederic II (Aragó) que expulsa els musulmans de l'illa. 1266 : Carlos d'Anjou. 1282 : Pere II de Catalunya-Aragó (reconegut pels maltesos, - defensada per Roger de Llúria / Manfredo Lancia en 1283 / batalla de Malta -, en 1345 es crea el "consolat català de Malta."). 1357: Niccolo Acciaiuoli (florentí), intent fallit de Juana de Nàpols . 1409 : Martí l'Humà (hereu de Martí el jove), que l'recupera definitivament.

En 1522 Carles I va cedir l'arxipèlag de Malta als cavallers de l'Ordre de l'hospital de Sant Joan de Jerusalem, que havien estat expulsats de Rodes pels turcs, donant-los el gaudi de per vida, però conservant la sobirania sobre el mateix, símbol de això era el cens d'un falcó adriestado a Malta, que havien de manar-cada any.

En 1798, quan Napoleó va envair Malta, els cavallers van haver de refugiar a Roma. Sent reconquerida posteriorment pels anglesos en 1800 .Aquests van usar el conegut truc de preguntar als maltesos si volien dependre de l'Ordre (que no havia pogut defensar-los de Napoleó) o ser súbdits britànics, la resposta era òbvia (en 1813 van passar a tenir ciutadania britànica), però la llei del més fort, no sempre està d'acord amb els tractats internacionals .. ¿qui els ha preguntat als sahrauís si volen ser marroquins?

Espanya té més dret a reclamar la sobirania sobre Malta i Gozzo (que no es van incloure a Utrecht), que sobre Gibraltar, ja que han passat 86 anys menys des que es la van prendre i no es va cedir la sobirania en cap tractat, com en el cas de Gibraltar (Felip V havia perdut la guerra amb el seu avi, cedint la seva sobirania, a Utrecht, a més de Menorca i tota l'Espanya extra-ibèrica)

REGNE D'ARAGÓ?
Comencem deixant ben clar, que va ser un Comte de Barcelona, ??el qual va passar a ser, a més de comte, rei d'Aragó, no a l'inrevés. D'altra banda, van seguir existint les Corts d'Aragó i les Corts de Catalunya.

Els Comte-Reis, almenys fins Ferran el Catòlic, usaven el català, a l'parlar o redactar documents oficials, (en aquests últims, alternant amb el llatí) i, encara que la cort era itinerant (els comte-reis estaven en persona a les guerres, i la cort amb ells), van voler ser enterrats a Catalunya (Poblet, Santes Creus). Fins i tot les princeses reines consorts en altres regnes a l'enviudar, es retiraven a algun lloc de Catalunya

En tots els territoris de "la corona d'Aragó" - fins Ferran el Catòlic -, la justícia s'impartia des de la "Cancelleria i el Consell reial". A Saragossa des de Pere el Gran, la impartia el Justícia d'Aragó que no tenia competències ni a Catalunya, ni a València, ni a Mallorca, etc ..

Ferran el Catòlic va ser traient poder a la "Cancelleria" i passant-lo a el "consell reial", Fernando no va perdonar mai el fet que Catalunya, amb Navarra, fes una guerra de 11 anys contra el seu pare Joan II, a l'considerar que l'hereu era el príncep de Viana (el primogènit) i no ell (Fernando), com havia disposat la seva mare Joana Enríquez

Fins fa relativament poc (300 anys), la insígnia reial (o comtal) pertanyia a una casa no a un regne. Per tant, va ser Ramon Berenguer qui va aportar el seu escut a el regne d'Aragó. (Quan Felip I "el Bell" va regnar a Castella, - mentre Fernando seguia sent rei només de "Aragó i els seus dominis" - va comportar la insígnia dels Àustria - bandera blanca amb la creu vermella de sant Andreu -.

Fernando va regalar a la seva filla Juana (la boja) Reina de Castella els drets que tenia a les amèriques, amb el que deixava als ciutadans de "Aragó" sense interessos "directes" a Amèrica, encara que hi ha evidències de descobriments

fets amb iniciatives catalanes (primer intent a Rio de la Plata - Sebastià Cabot, senyeres catalano-aragoneses en diferents mapes de sudamérica i en les naus d'Hernán Cortés en els gravats sobre la conquesta de Mèxic, comandes a Califòrnia a Nicolás de Cardona i Gaspar de Portolà)

Els colors de l'escut d'Aragó-Catalunya són els colors de Carlemany (encara que el de "Guifré el Pilós" podem dir "é ben trovatto"), Aragó mai va ser súbdit de Carlemany, la naturalesa de l'Pirineu aragonès ho va impedir (té en la seva zona les muntanyes més altes - Aneto, etc ..-, la seva bandera tenia una creu blava en fons blanc, amb quatre caps de moro en els quadrants. Encara que alguns autors reclamen avui per a Aragó la creu de sant Jordi)

Els comte-reis, eren els nostres comtes per herència i, a Catalunya prestaven jurament sense més, però per ser reis d'Aragó, com diu Zurita, abans de prestar jurament, (per ser estrangers), els havien de triar les Corts d'Aragó. A Carles I a l'arribar a Espanya, li va passar el mateix - per cert, les primeres Corts en reconèixer-van ser les Catalanes -

La coronació tenia lloc a Saragossa, però el llenguatge emprat en la cerimònia, era el català. El fet que hagi prevalgut el títol de "comte de Barcelona" a la banda del de "rei d'Aragó" indica que "són i eren complementaris" (en una mateixa persona). El rei manava a Catalunya no com a "rei d'Aragó" si no per ser "comte de Barcelona". Franco no va permetre que "Don Joan" fos rei, però no li va poder treure el títol ("sense cartera") de "Comte de Barcelona"

Ni catalans, ni valencians, ni mallorquins, ni sicilians, ni napolitans es van considerar mai aragonesos, els papes Borja són un clar exemple, eren valencians (senyors de Xàtiva) encara que d'origen aragonès (Osca), però es consideraven catalans (a Roma es els anomenava "el clan dels catalans"). D'aquí, la frase de l'època OH VA DONAR !, LA CHIESA IN MANI DI Catalani!

Bé !, és evident que en les galeres catalanes anaven embarcats aragonesos (els almogàvers eren homes de terra endins) però després de totes aquestes disquisicions, als que vulguin anomenar-los conquestes del Regne d'Aragó, val! l'accepto com a nom històric !, però els diré: que agafin una galera (com la de l'museu marítim de Barcelona), la posin a l'Ebre a Saragossa davant de la Pilarica i comencin a vogar ...; quan arribin a Còrsega, Sardenya, Sicília i regne de Nàpols, els reconeixeré que van ser conquestes "aragoneses"!

CATALÀ - VALENCIÀ - llemosí
Hi ha hagut una vella tàctica per desmerèixer el català, que ha arribat a ser utilitzada per gent de certa influència en els alts cercles (arxivers generals, etc ...):

D'una forma aleatòria es troben documents escrits en un molt bell català antic, que l'arxiver descriu com: "Document xxxxx xxxxx, escrit en llemosí". Em sona semblant a aquell altre tòpic, "el valencià no és català" ...

A la Itàlia unificada "a la força" per Garibaldi en 1860 es podia haver triat com a llengua, el Napolitano - el parlava molta més gent i era també una llengua culta (en ell es van fer jocs florals, així com en provençal i en català) , ia Nàpols es va crear la primera Acadèmia de Ciències de l'Món (1550), però els de el Nord no ho haurien acceptat mai: "què era això de parlar la llengua dels de sud que acabaven de conquerir!".

Es va escollir la llengua de la Toscana, la qual havien ennoblit Dante Alighieri i Francesco Petrarca, els millors poetes de la península. Un poques paraules, en la Itàlia d'avui es parla el toscà ..

Si podem fer un paral·lelisme amb Itàlia, els primers que van escriure obres literàries en català van ser: Joanot Martorell, Ausias March, Isabel de Villena, Ramon Llull, que es consideraven catalans encara que no fossin del territori que avui dia es coneix com Catalunya ... La llengua parlada a València, dins de la seva pròpia idiosincràsia, té arcaismes derivats directament de el llatí ... Sabem perfectament qui va conquistar a qui, però seguint els raonaments anteriors es podria arribar a dir que en els "països catalans" el que es parla és el "valencià" ..

En fi, poc importa que es digui que a Catalunya parlem "valencià" o "llemosí" o "romanç", però hi ha un fet que no es pot desfer, "tot és la mateixa llengua ..."

El d'Itàlia no va ser una guerra d'unificació, sinó una conquesta del "Sud" (incloent els estats de l'Església), per part dels estats de nord, ajudats pels francesos (que van acabar cobrant, per aquest ajut, l'alta Savoia i Niça com a part de l'tracte). A Garibaldi, però li va sortir el tret per la culata, i en lloc de la República (l'ideal pel qual lluitar), Cavour li va imposar la casa reial de Savoia ..., haurien de passar alguns anys i guerres per arribar a la República actual.

Des de la guerra, la diàspora d'emigrants cap a Amèrica de Nord i de Sud va tenir com a principal causa aquest fet. Preferien emigrar abans que ser considerats inferiors per part dels de nord, Aquest fet, (el menyspreu de la Itàlia de

nord respecte a la de sud), encara que no és molt conegut fora d'Itàlia i per increïble que sembli, hi ha encara avui dia. Tinc amics de el sud d'Itàlia, que van preferir venir a treballar a Espanya abans d'anar a treballar a nord, on els miren per sobre de l'espatlla.

Garibaldi va donar lloc a dos nous grups de descontents (relacionats entre si), que havien estat desposseïts dels seus territoris: L'Església (confinada a el Vaticà) i els grans terratinents de sud.

TRACTAT DELS PIRINEUS

França, a la seva set de territoris sempre va tenir la "Catalunya nord" en el seu punt de mira, fins que per fi la va aconseguir gràcies a diferents fets que van portar a la tan important com injusta segregació de l'Rosselló, la Cerdanya i el Conflent, com a final a la "guerra dels segadors" de 1640.

Aquests territoris vergonyosament cedits en el tractat dels Pirineus, eren un grill molt important d'Espanya, però cap govern espanyol els ha reivindicat mai (¿serà perquè eren de Catalunya i no els han considerat com a part integrant d'Espanya?). Va ser una amputació molt dolorosa, ja que no es tractava d'uns territoris annexats o conquistats per Catalunya quan era jove, si no d'una part de la Marca Hispànica que precisament va donar origen a Catalunya ..

La versió històrica oficial: "Felip IV va cedir el Rosselló i la Cerdanya a canvi d'unes places conquerides per França a Catalunya". En realitat aquestes "places conquerides" mai ho van ser, les havien "ocupat" els francesos, a petició dels seus habitants, eren territoris que s'havien aixecat contra Castella, en la "revolta de l'segadors", creant-se en aquest moment els famosos cossos de "miquelets"; això sí, els catalans havien demanat ajuda a Lluís XIII (Richelieu) i aquest els va proporcionar ajuda militar, eren places "ocupades consentidamente", no conquerides.

Diferents historiadors han donat la versió que "es buscava la frontera natural dels Pirineus entre França i Espanya"! - amb aquest argument tan pobre, buscant les fronteres naturals, Portugal hauria de ser d'Espanya, i hauríem de tornar Ceuta i Melilla al Marroc - el que és evident és, que hi va haver un pacte encobert, pel qual es van cedir a Lluís XIV els "territoris a nord dels Pirineus", a canvi de treure l'ajut a Catalunya en la seva guerra contra Castella.

Es van simular derrotes dels francesos, però, "no se li regalen terres a algú a qui estàs derrotant". Anys després d'aquesta jugada, la Revolució de l'88 va acabar, amb la saga francesa d'una casa reial - Lluís XVI -, que en el seu afany expansionista tant de mal havia fet a Catalunya des del segle XIII (Occitània / croada albigesa / càtars) - encara que no ens va tornar el Rosselló, ni va aconseguir impedir que governs posteriors seguissin tenint set de territoris ibèrics -.

Per cert, no havien de caminar tan mancats de raó els "segadors", quan, uns anys més tard, el comte duc d'Olivares (causant de la revolta), va haver de vestir la porpra cardenalícia per escapar a la justícia real, així resa el dita popular castellà:

"Per no morir penjat, el major lladre d'Espanya, es va vestir de colorit"

ESPANYA la gran perdedora D'UTRECHT

Fa uns mesos vaig comprar un llibre d'història editat a França al segle XVIII, i gairebé sense voler els meus ulls van anar a parar a Lluís XIV, el seu nét Felip V i els tractats d'Utrech.

L'autor reconeix França com perdedora, però el curiós és com a l'descriure el que es va pactar, utilitza una frase molt significativa: "On a risquée de Perdre l'Espagne", la qual cosa vol dir que els francesos a l'quedar-se el nét de Lluís XIV al tron d'Espanya, consideren que no la van perdre, que va quedar com una cosa seva, sense tenir en compte els territoris espanyols que van sacrificar per a això.

Bé !, vaig a fer balanç d'uns fets poc difosos: els trossos d'Espanya que Felip V va lliurar a Utrecht ... I a canvi que ?, doncs a canvi de Barcelona, la resta ho havia anat conquerint, aprofitant la gradual retirada dels nostres aliats, anglesos, holandesos, portuguesos, austríacs, i la casa de Savoia (aliats del "nostre" arxiduc Carles, convertit en emperador a meitat de la guerra) ..

Des del punt de vista d'un historiador imparcial, si van perdre els partidaris de l'Emperador (Catalunya - València - Aragó), hauria de ser perquè aquest havia perdut. Però no va ser així, precisament els que van guanyar van ser l'Emperador i els seus aliats; va haver un altre pacte vergonyós ..., Carlos es va quedar amb les esmentades possessions espanyoles a Europa cedides per Felipe i va deixar els catalans a l'estacada.

A el morir el germà de l'arxiduc i passar aquest a ser Emperador, per dividir els poders, els anglesos van pactar amb

Lluís XIV que el seu dofí Felip regnés a Espanya ... O sigui, a la fin per interessos internacionals, com va passar abans en el tractat dels Pirineus, vam anar una altra vegada els catalans els que vam perdre !, Barcelona assetjada durant més de sis mesos, esperant als seus aliats que mai van arribar. El que sí que va arribar, - però per arrasar la ciutat -, va ser el Duc de Berwick que paradoxalment havia estat vençut per aquests mateixos aliats. (A l'entrar a la ciutat va fer entonar tedèum 's durant setmanes per celebrar ... "el no haver tallat els caps dels supervivents", encara que si va fer enderrocar els edificis que li van causar problemes: Barri de la Ribera, monestir "Vell" dels agustins, etc).

Als anglesos els va regalar Menorca, Gibraltar i el dret de comerciar amb esclaus a tota l'Amèrica espanyola - això implicava esclaus en el viatge d'anada, i mercaderies a la tornada, tots els altres països havien de passar per la duana, els anglesos no - ("generós Felipe") Donant d'aquesta manera a Anglaterra "el poder marítim que encara no tenia", amb totes les conseqüències. (És lògic doncs - i de llei - que els anglesos no ens vulguin tornar Gibraltar, ja va tenir prou sort Carles III de poder recuperar Menorca!).

Referent a això de el "poder marítim" la meva opinió l'he pogut donar suport, amb la de bastants historiadors. Si els anglesos van poder arribar a entonar el: "Oh Britannia, Britannia rules de waves ..." va ser gràcies als tractats d'Utrecht, és a dir, gràcies a Felip V!.

El seu "generositat" no va acabar aquí, va cedir a l'Emperador el que li quedava a Espanya en els Països Baixos (Bèlgica, Luxemburg i part d'Holanda), el Franc Comtat, el Milanesat (Carles I / Pavia), Sardenya, el regne de Nàpols , a més de territoris a Amèrica (la Guaiana francesa a Lluís XIV per les tropes prestades) , a més de Sicília a la casa de Savoia - "Espanya pot donar-li les gràcies" -

Algun observador podria dir, que l'anterior no és cert, que a Felip no li va quedar més remei que cedir (el seu avi Lluís XIV havia perdut la guerra, cedint a Anglaterra al NE del Canadà i un tros de la Guaiana a Portugal, a part de retirar les seves tropes a Europa de Bèlgica i el Franc Comtat), i que almenys va acabar conquistant Catalunya. El que intento dir és que, l'elecció de Felip V, per part de Castella, va ser funesta no només per a Catalunya, si no per a tot Espanya .. Si Fernando, el Gran Capità, Carles I o Felip (II de Castella / I de Aragó), aixequessin el cap! - El curiós és que la UE s'ha vertebrat sobre l'Imperi Austro-Espanyol (va començar amb el Benelux).

Castella podia haver corregit la seva elecció passant-se a la banda del ja llavors Emperador Carles, però al no fer-ho, preferint a Felip V, va fer que Espanya perdés tots aquests territoris abans esmentats. (Algun anglès hauria infiltrat en la Cort de Castella).

Li va encegar a Castella l'vèncer Catalunya, sense sospesar el que amb això perdia a Europa. Va quedar la nostra història, des de llavors, lligada a la de França, per bé i per mal: Trafalgar etc .. La història l'escriu el que guanya i aquests fets els han dissimulat, els historiadors posteriors.

El millor va ser el cinisme de Felip V a l'declarar a Utrecht, el 15 de setembre de 1713:

"I el rei catòlic es compromet a donar als ciutadans de Catalunya els mateixos drets que als ciutadans de les dues Castelles" , és a dir .., cap !, els de Castella van perdre la possibilitat de tenir drets, a l'rodar els caps de Padilla, Bravo i Maldonado .

S'ha donat la versió que l'origen de la revolta dels comuners va ser deguda al fet que Carles I va deixar els assumptes de Castella en mans del seu tutor Adriano d'Utrecht (un flamenc borgonyó), però més tard també va fer a el mateix bisbe de Tortosa (després papa Adrià VI), i allà no va haver de rodar cap cap !, a causa de l'repartiment més equitatiu de poders que existia a Catalunya. Reflectint aquest fet, Isabel li solia dir a Fernando: Hem d'anar a conquerir Aragó, que no és el nostre ..

Catalunya, fins el decret de nova planta, tenia el Parlament més vell d'Europa (més que l'anglès), una cambra alta - la Generalitat -, i una càmera de "els comuns" - el Concell de Cent -, que encara que era només de Barcelona, tots els gremis de Catalunya se sentien representats en ell. Va ser el primer que va abolir Felip V, per "donar-nos" els mateixos drets que als habitants de Castella ...

Reflexió sobre Utrech
Des de 1970 he viatjat a Anglaterra amb certa freqüència i hi tinc bons amics anglesos. Els meus amics em van rebre sempre molt bé, però recordo que en el meu primer viatge a l'entrar en un pub de West-Cowes una veu desconeguda em va deixar anar "Hi WOG, how is your fleet since the last time we sunked it? . -Hola "charne" com està la vostra flota des de l'última vegada que us la enfonsem? -

Bé així vaig saber que "abans" de Trafalgar va haver una batalla de "La Invencible" davant de Plymouth i una altra al Solent (Illa de Wight), més tard, quan Felip V intentava recuperar Sicília i Nàpols lliurades a Utrecht, la triple aliança ens va tornar a derrotar a Messina (així com els austríacs a l'intentar recuperar Milà) ...

Aquí s'han intentat amagar els fets, dient que tot això forma part de la "llegenda negra" Què és el que es pretén? Em recorda un acudit dels 50, sobre un representant que contestava a un "speech" ministerial dient el malament que estaven les carreteres espanyoles de l'època, al que el ministre li responia: "vostè el que ha de fer és, viatjar menys i llegir més els diaris "

Lluís XIV (amb ell incloc a Felip V) va sucumbir davant la gran aliança de Portugal, Holanda, Anglaterra, Baviera, Prússia, Àustria i Ducat de Savoia (teòricament aliats d'Aragó - Catalunya). Mentre el germà gran de l'arxiduc era l'emperador d'Àustria, se li exigia a Felip V que renunciés a el tron d'Espanya a favor de l'arxiduc Carles, però a el morir l'emperador prematurament (als 33 anys), els anglesos van començar a negociar unilateralment amb frança i Felip V, exigint únicament (a part de les compensacions de guerra), que aquest renunciés - ell i els seus descendents - al seu dret a la Corona de França (l'altre perill per a Anglaterra: França i Espanya unides)

UN NOU IMPERI HISPANO-AUSTRÍAC IBA A PERJUDICI:

ANGLATERRA NO VOLIA VEURE RENÉIXER UN PODERÓS IMPERI HISPANO-AUSTRÍAC

PORTUGAL NO VOLIA TORNAR A TENIR A UNS AUSTRIAS reclamant- EL TRON

HOLANDA, NO VOLIA TENIR A UNA FORTA AUSTRIA-ESPANYA DE VEÏNA

SABOYA, es va acontentar amb SICÍLIA (DESPRÉS canviada per SARDENYA)

Els perjudicats finals (la perjudicada "DIRECTA" va ser Espanya) vam anar una altra vegada els catalans, els nostres "aliats" es van repartir la gens menyspreable "carnada" que els va regalar Felip V i ens van deixar a la nostra pròpia sort.

FERRAN VII "l'afrancesat"
L'asseveració que amb Felip V Espanya va quedar "lligada" a França, pot semblar una mica gratuïta, però, a part de Godoy i els "afrancesats" en què aquest fet queda patent, vull fer una altra petita reflexió.

Sempre se'ns ha explicat que Napoleó va enganyar a Ferran VII "el desitjat" , dient-li que deixés passar les seves tropes a conquerir Portugal i que després l'hi repartirien ... Tinguem una mica de sentit comú, creure això, és tractar els oficials i caps de la meitat sud-est d'Espanya de subnormals!

Que un coronel d'un regiment de Salamanca li diguessin que per aquí s'anava a Portugal, té certa lògica, fins i tot, lògic és també, dir-ho als de Madrid, Saragossa, Cadis ... Però que als caps dels regiments de València, Alacant, Múrcia, Almeria, Jaén, Granada ..., se'ls digués que per anar a Portugal havia de passar per la seva caserna, i ells s'ho creguessin, això ja és un conte de fades !. Se'ls va donar la consigna sense condicions: Deixeu entrar els francesos! i punt !.

No vaig a jutjar ara, si en aquest moment aquesta era una decisió assenyada (el més segur és que Napoleó hagués pres Espanya per la força), l'únic que faig és denunciar la mentida, (que intentava justificar els actes d'un rei), com tantes altres que s'han explicat en aquest país ...

De tota manera, aquest va ser un error capital de Ferran VII i Napoleó, ja que van transgredir un dels pactes més importants d'Utrech i era que França i Espanya no s'unirien mai , això va donar tota la legalitat a Anglaterra per ajudar a el poble espanyol i a l'català contra els francesos en la guerra del francès, (en els mapes de Napoleó, Catalunya forma ba part de França).

Amb els francesos incloc a Ferran VII, "presoner" a França. Com podia estar captiu dels francesos, si als tres anys de la seva tornada , aquests mateixos francesos desembarquen a Cadis a petició seva i l'ajuden a abolir la Constitució.

No ens deslliguem dels francesos fins al 2 de maig de 1808, sent el colofó, la Constitució de el 19 de març de 1812 ("la Pepa"). Però va durar poc, vam tornar a "punxar" cridant a Ferran VII , que a l'cap de tres anys va fer venir al seu amic el duc d'Angoulême (a què havia conegut en la seva "captivitat") amb els Cienmil fills de Sant Lluís ... per restablir la monarquia absoluta Amb el que havia costat fer-los fora! Una altra vegada tropes franceses decidint el futur de la

península.

COLOM, EL GLOBUS TERRAQUI I LES JOIES D'ISABEL

Se'ns han vingut explicant, entre altres, un parell de "històries", que ens hem cregut sense parpellejar. La primera , que a del principi, no es va recolzar la idea de Colom d'arribar a les Índies navegant cap a ponent, perquè en aquests dies ningú creia que el món fos rodó, tenint aquell que demostrar-ho. La segona , que Isabel la Catòlica va haver de empenyorar les seves joies per pagar el noli de les caravel·les que va utilitzar Colom per anar a Amèrica. Doncs bé, són falses tant la primera com la segona i ... algunes més ...

Es conserven els documents amb els requisits per entrar a la Universitat de Salamanca, a mitjan el s XV, per estudiar el Trivium o el Quadrivium, un d'aquests requisits resa: Domini de l'globus terraqüi .. Amb el que queda ben clar que per menys a nivell de "estudiant universitari" la gent sabia que el món era rodó. Una altra cosa és que els savis creguessin navegable la distància que Colom volia creuar (a Portugal no ho van creure així) de fet els savis espanyols van demostrar tenir menys coneixements de cosmografia que els portuguesos (si amèrica no hagués estat enmig tenien raó els portuguesos. El primer mestre i fundador de l'escola de Sagres va ser el mallorquí Jafuda Cresques)

Pel que fa a la segona mentida, Isabel potser hauria volgut empenyorar les seves joies si no les hagués tingut ja obstinades. La conquesta de Granada va durar més del previst i les arques reals estaven buides, de fet eren els rics jueus amb el seu or els que estaven suportant la guerra, és fàcil intuir per què es va esperar que hagués acabat la guerra per expulsar-, als que es van convertir (per poder cobrar) la Inquisició no l'hi va posar fàcil amb els "actes de fe".

Es conserven els documents amb la descripció de les quantitats lliurades per Luis de Santángel (jueu convers valencià) per sufragar les despeses de el viatge. Curiosament la primera carta que va escriure Colom a la tornada del primer viatge anava dirigida a l'secretari de ració (el mateix Lluís de Santàngel),

La carta en català de Colom ignorada per Menéndez i Pelayo

D'aquesta carta es van fer 17 impressions a tot Europa i en totes elles signatura COLOM amb "M". Primer va ser impresa en llatí explicant el traductor (el secretari d'Alexandre VI, Leandro Coscó) que va ser traduïda "ab Hispaniae idiomate" , (és a dir, qualsevol de les llengües de "Hispania"). En la versió impresa a Estrasburg explica que havia estat traduïda "ab ca s talonische sprahe zu latin". Algú ha vist en aquesta " s " la llengua de Castella, però en alemany "castellana" és "kastilanische", i "catalana" és "katalonische", sent més probable un error en una sola "s", que dues lletres canviades ("a" per "i" i "o" per "a") del text original"Kast a l o nische" per donar "Kast i l a nische".

El que no se li pot perdonar el gran erudit Menéndez i Pelayo (havent fet estudis sobre la Biblioteca Colombina, com va fer), és que hagués d'esperar a que fos Henry Harrise a Sevilla per "enumerar" l'índex de la biblioteca colombina on es pot llegir clarament, de pròpia mà d'Hernando Colón:

"Lligall XXXX: Carta del meu pare Cristòfor Colom al" secretari de ració " escrita en català"

El que la va fer desaparèixer era prou ignorant com per no saber que existia un índex

La primera impressió de la carta (Pere Posa Barcelona 1493), va romandre oculta per a la posteritat fins que va ser trobada a 187x en una llibreria de vell d'Osca per Mn. Maisonneuve (editor parisenc de temes americans, PE -uns anys més tard- les obres de Luis d'Ulloa que van revelar el 1927 la catalanitat de Colom), consta de quatre fulles en ¼, una mica danyat el text en la part inferior en dues de elles, avui es troba a la Lennox foundation de Nova York, i està valorada molt per sobre de la Bíblia de 42 línies de Gutemberg (per ser el primer document imprès sobre Amèrica).

El més curiós és que acabada de publicar la carta a París, va aparèixer una còpia manuscrita a Simancas pretenent ser el document original. Doncs bé estudiat per diferents experts, va resultar ser una còpia manuscrita de la versió impresa a Barcelona (té errors clàssics en la tipografia de tipus mòbils, - avui dia batejada "fuentografia" per Bill Gates)

Sobre la credibilitat dels documents de Simancas i altres arxius espanyols, us puc dir que tenen "gran quantitat" de documents amb un foradet tallats a fulla de la mida d'un segell, i com és de domini comú, "tot document retocat no té validesa ". (A la persona que va fer aquesta mutilació només li va poder moure un interès: amagar l'autèntic propietari - o origen - d'aquest document).

Proposo que es classifiquin els documents de Simancas en dues famílies: Amb forat i sense forat , i així classificant el seu origen puguem arribar a reconstruir una mica millor la història d'Espanya.

COLOM CONVERTIT EN COLÓN (LUIS ULLOA)

El meu cognom és Capdevila però en els anys que vaig passar a Andalusia sempre vaig ser " CaNdevila ". En andalusia no pronuncien les labials, algú que es digui Guillem (Guillermo en català), passarà a ser Guillén , imam - imant, interim - interín . Fins i tot a Castella, el famós " Dom " medieval (derivat de dominus), es va convertir en " Don ", com Adam en Adam ... El nom Colom, a l'castellanitzar tenia dues opcions, l'explicada, o l'altra variant, afegir una "o" a la fin del missatge (Atom-àtom, com-com, llom-llom, plom-plom, tom-tom ..). Hi ha documents en què consta que, acabat d'arribar a Andalusia se li va cridar Colomo , i fins i tot Colon (però mai Colombo !), Finalment Colom va derivar en Colom .

Més cap als nostres dies a "ABC", s'ha "colat" la vulgar "castellanització" de CDROM, que evidentment ha donat .. "CD-ROM", fet que confirma l'esmentada hipòtesi, de l'peruà Luis Ulloa Cisneros ...

Observant la casuística de la llengua castellana, no hi ha ni un sol cas en què (sent O qualsevol vocal) , la terminació " Ombo " hagi perdut la desinència " Bo ", passant el romanent " Om " a " On ". La " m " es reforça amb la " b ", conservant les dues. Pe: P Ombo , r Ombo , b Ombo , g amba , l Imbo , tr omba , t UMBA , cach IMBA .. En el cognom castellà medieval Dombriz, Tot i que la seva meitat " Dom ", tal com hem dit abans, varia a l'anar sola, la " m " s'ha donat suport a la " b ", i no ha perdut cap de les dues. Del que s'ha dit es desprèn que, basant-nos en l'estadística de la lingüística castellana, és totalment impossible que "Colombo" hagi derivat en "Colom" ; la prova és la gran quantitat de de "Colombos" que hi ha en terres de parla espanyola

D'altra banda, no es pot acceptar la Tesi de Angel Altolaguirre, que Colom és la traducció de l' "Colombo" italià, a la llengua de Cervantes (sense passar pel català Colom), ja que la seva traducció a l'castellà seria exactament: " colom " .

D'algú que es digui Molotov (especialment al segle XV, en què hi havia menys migracions) la gent podrà assegurar que és rus, si es diu Dupont que és francès; si Schwarzkopf, alemany, si es diu Reggiani serà italià; si es diu Fernández, castellà; cridant-Dóna Sousa, portuguès, però si es diu COLOM, això no !, no pot ser català, per que un cognom no prova res ..., segons que cas!

El capità Argall que va raptar a Pocahontas, l'almirall Farragut o Tom Berenguer són òbviament d'origen català. Mr Barberà de Hanna & Barbera (els productors de dibuixos animats) ho va dir a TVE, els seus pares eren catalans emigrats a USA.

Tinc un parell de llibres de per allà el 1900 dedicats a l'Sr.García de la Rega, per il·lustres membres de l'Acadèmia de la Història, que li van donar suport incondicionalment fins que es va descobrir un "frau":

En la seva bona intenció de fer-li gallec, havia "retocat" algunes de les proves ...

Quan Luis Ulloa (Catalunya li deu un homenatge ...) va apuntar que hi havia suficients proves per considerar-lo català, cap d'ells va moure un sol dit en favor seu, gallec sí, català ni somiar-ho !.

EL LLIBRE DE PRIVILEGIS DELS genovesos DE SEVILLA
No vaig a intentar ressaltar la importància que va tenir Sevilla a la carrera d'Índies ... Aquí hi ha la Casa de Contractació amb els seus pilots majors Américo Vespucio, Juan Díaz de Solís, Sebastià Cabot .., de la qual queda en els nostres dies, només l'Arxiu General d'Índies i la Biblioteca Colombina. Colom i el seu fill Hernando, com a veïns que van anar de Sevilla, en ella estan enterrats. Fins i tot se sap on hi havia la casa o cases on van viure.

Simplement vull ressaltar la imatge d'un Colom "genovès" i resident a èpoques a Sevilla, i amb uns privilegis que els Reis li concedeixen: Les capitulacions de Santa Fe, que per cert, només estan registrades a l'arxiu de la Corona d'Aragó.

Des de l'època de Ferran III el sant, va haver-hi bastants genovesos que després d'ajudar a reconquistar la ciutat es van quedar a residir en ella el rei els va concedir una sèrie de privilegis (com el no haver de pagar alcabalas, etc ..), tots aquests privilegis així com els seus confirmacions per part dels reis posteriors, es van recollir en un llibre que es va anar engrossint amb el pas dels anys fins a finals de segle XVII, fins i tot es conserven llistes de Genoveses residents a Sevilla que van participar en diferents actes judicials o notarials ...

Doncs bé ni en el Llibre de Privilegis dels Genoveses ni en cap d'aquestes actes apareix cap Colom o Colombo genovès. Algun mal pensat podria dir que a la Corona els podia haver fet desaparèixer, però a la Corona li interessava precisament el contrari, que aparegués el nom.

Què definitori hauria estat per acabar amb els plets colombins que Carles I hagués fet aparèixer el nom de Colom en

algun document sobre genovesos per demostrar el que el pretenia: que Colom era genovès, per així il·legalitzar les capitulacions i no donar-li al seu nét la desena part d'Amèrica (de fet els Colom es conformaven amb La Hispaniola)

LA LLENGUA DE COLOM
Menedez Pidal té una obra, en la qual va intentar demostrar la italianitat de Colom, pel sense fi de paraules d'origen italià que feia servir en el seu lèxic. Doncs bé, el 99% d'aquestes paraules són també d'origen català. *

Alguns catalanismes de Colom (en parèntesi la paraules catalana / castellana equivalent) *

Tornóse (tornar / tornar) a saltar l'governalle i adobáronlo (adobar / arreglar) (7 agost) *

Van veure una au que es diu rabiforcado que fa gumitar als mascarells (29 set) *

Van venir a el navili més de quaranta pardals (pardals / ocells) (4 OCT) *

Remavan amb una pala de Fornero (forner / forner) (13 oct) *

I tots fugeron (fugiren / van fugir) com gallines .. (15 octubre) *

Fasta (fins / fins a) que aclaresca (aclareixi / es faci de dia) ... (17 oct)
Perquè sóc (soc / estic) ben cert ... (21 oct)
angla (/ cala)
anchor (/ amplada)
aportar (/ prendre port)
arambre (aram / coure)
sobrevent (d'on ve el vent, de l'català per el vent)
barloventear (guanyar sobrevent)
cava (cava / fossa)
corda (corda / corda)
antena (antena / verga)
enxerir (/ empeltar)
escurana (/ foscor) clariana
serp (serp / serp)
sirga (/ cable)
scisura (/ trencada)
sondaresa (/ sonda)
sorgir (sorgir / fondejar)
Surgidero (/ ancoratge)
temperatísimo (temperatisim / templadísimo)
temporejado (temporejat /)
tonina (tonyna / tonyina)
vento abal (/ vendaval)
pijota (pixota / llucet)
pàmpols (Pàmpol / romaní)
pollancres (xopes / peixos lluna)
tonina (tonyina / tonyina)
cua de jonc (cua de jonc / ànec cuallarg)
oriol (oriol / ---)

ELS PLETS COLOMBINS I LA CAÇA DE BRUIXES DE DOCUMENTS

Luis Colom, nét de Colom, va sostenir un llarg plet amb la corona (x anys). Els advocats de Carlos I, per no pagar el delme promès a Colom a les capitulacions , es van basar en què era Genovés, i no s'havia nacionalitzat, declarant improcedents tots els títols i drets concedits, ja que a l'ésser estranger no tenia dret a ells . Per descartar els Colombo, presumptes parents italians, l'argument de la corona aquesta vegada va ser, que el cognom original no era Colombo si

no COLOM, sense adonar-se que amb això ho feien d'origen català (veure argument d'Ulloa). Els fets parlen per si sols, Luis Colón va morir desterrat a Orà, ¡li va exigir massa a l'Emperador !. *

Un detall molt important, és que tot i que hi havia parents vius dels Colombo Fontanarrosa, (la família d'oficial de Colom, acceptada actualment), ni Hernando Colón els va trobar en la seva recerca a Gènova, ni es va presentar cap d'ells a aquests plets, s'havien perdut, i van tornar a aparèixer 300 anys més tard (l'herència de la desena part d'Amèrica no els interessava ...). *

Italia no fue una nación, hasta 1860 (Garibaldi, Cavour…), desde la reunificación de Italia, les invadió a los italianos un sentido patriótico tan fuerte, que necesitaban algo que fuera la sublimación del espíritu italiano, su superEGO.. Aprovechando los trozos que Carlos I habia dejado de Colón hacía 300 años, sacaron a la luz a Cristoforo Colombo, con una gran cantidad de documentos, que ni su propio hijo había podido localizar tan solo a cinco años de su muerte, (hay 9 actas notariales), el tal Cristoforo Colombo hacía un estornudo y sacaba un acta notarial. *

Bé, no dic que sigui un personatge inventat, però el que és segur, és que no es tracta del Colom que va descobrir Amèrica. Aquest inculte llaner sense nocions de navegació ni de cosmografia, era totalment incapaç de creuar un oceà que els més experts marins no havien sabut creuar ..., (per més mapes que li donessin o robés ...) *

Les diferents traduccions de la seva carta, es van imprimir per centenars, , però fins 18xx (desapareguda la Inquisició) en què Maisonneuve va trobar en un poble d'Aragó la 1ª de Pere Posa (que està plena de catalanismes), totes les còpies d'aquesta carta van aparèixer únicament fora d'Espanya. En algun moment, algú amb prou poder (potser Carles I , li anava en això l'abans esmentada desena part d'Amèrica) va haver de donar l'ordre explícita de destruir aquestes còpies, en cas contrari, molts més exemplars haurien arribat fins als nostres dies .. *

És a dir ha existit una caça de bruixes sistemàtica sobre tots els documents relatius als orígens de Colom , fins al punt que no s'han pogut trobar els vestigis fins a al cap de tres-cents anys quan va arribar el liberalisme a Espanya. (Per aquest motiu és molt difícil que es pugui trobar avui, algun document que demostri la catalanitat de Colom, ens haurem de conformar amb les engrunes, aquests petits vestigis ... *

· Carles I li va prohibir a Hernando Colom que seguís investigant sobre els orígens del seu pare, havia buscat a Lleida, així com a Gènova i els seus voltants sense trobar cap parent. *

· Hernando, va haver de publicar els seus "Memoriae" a Itàlia. El manuscrit original castellà "es va perdre .. *

· El que va fer desaparèixer la carta de Colom escrita en català, conservada pel seu fill, no va pensar que quedava constància en el registre de documents que Hernando Colom portava amb molt de zel. *

· Qui va decidir no cremar el llibre amb la postil·la en italià macarrònic, no sabria italià, i no va pensar que algun dia pogués tenir importància per demostrar que Colom no era genovès. *

· Quan Martín Fernández de Navarrete va treure a la llum la carta autògrafa de Simancas, pretenent que era la carta original, no es va imaginar que estudiosos de tots els països, demostrarien que era una simple còpia manuscrita de la carta impresa per Pere Posa a Barcelona, en 1493. *

L'Taula periòdica de Mendeleiev I COLOM
Grans científics, amb poques dades (de vegades) i molta intuïció, han deduït les lleis que regeixen el món. Newton va usar la inducció matemàtica - trobar primer la fórmula per petits nombres, per després generalitzar-... - Aquest principi no és tan irrefutable aplicat a la Història, però penso que el que va usar Mendeleiev en la seva taula periòdica sí que ho és: la seva gran mèrit va ser deixar els buits, si ordenació per nombre atòmic, arribant fins i tot a preveure les característiques dels elements que els omplirien ...

Ordenant totes les dades que tenim de Colom podem fer una "taula de veritat", que només el veritable Colom podrà complir. Luis Ulloa ens va ...: Busqueu algun Joan Colom, d'algun país català, noble, que hi hagi tingut algun almirall en la seva família, i amb algun motiu que amagar que li fes dedicar-se a el cors .., i .. aquí tindrem "el element desconegut de la taula de Mendeleiev ".

EL RETRAT ROBOT DE COLOM

Quan el "últim" agent doble del KGB, es va passar a USA, l'estaven esperant, entre altres coses per preguntar-li, que doble agent americà els havia passat als russos els plànols de l'míssil "Tomahawk-Voyager". Com a resposta "X" els va demanar totes les revistes tècnic-científiques publicades als EUA en els anys anteriors, va començar a retallar i enganxar trossos d'informació dispersos en totes les revistes i a l'cap d'unes setmanes els va mostrar els plànols que tenien els russos (estil retrat robot).

Els serveis d'intel·ligència americans havien controlat (possiblement mitjançant persones diferents) que no es publiqués prou informació en cadascuna de les revistes per separat, però no se'ls va ocórrer creuar la informació de totes elles.

El fill de el matrimoni executat per passar els plànols de la bomba atòmica als russos, va mostrar les proves presentades en contra dels seus pares, a experts nuclears, que van reconèixer que aquests plans no eren suficients per fabricar la bomba. Evidentment només van ser una peça més de l'puzle d'informació que van usar els russos per fabricar la bomba.

Resumint, la policia utilitza els retrats robot per trobar delinqüents, els russos ho van usar amb el Voyager i per fabricar la bomba atòmica, però per demostrar que Colom era català, no serveix!

Des que Newton va usar la inducció matemàtica en la demostració de l'binomi, s'ha progressat passant fins i tot a usar-se l'estadística per prevenir malalties o preveure el resultat d'eleccions, per tant la meva idea d'usar la inducció no està tan falta de sentit .. caldrà provar que és cert per a n + 1 ..

El retrat robot històric de tot el que sabem sobre Colom, no només ho fa totalment català, sinó que també ho fa incompatible amb ser genovès, a saber:

· El seu cognom és clarament catalá.Vicente Eanes Pinçon i Martin Alonso Pinçon, portuguesos
· Colom introdueix en el castellà, gran quantitat de paraules marineres d'origen català
· Els primers assentaments a les Canàries van ser catalans no castellans
· Enric el Navegant va contractar a l'mallorquí Jafuda Cresques, per crear l'escola de Sagres
· A Portugal va fer de cartògraf, també el seu germà (tradició cartogràfica-marinera de Mallorca)
· La seva gran ascendent en la cort de Portugal, li podia venir de la guerra contra Joan II a la banda de Pere IV (infant de Portugal)
· Els seus amics i protectors directes eren de la Corona d'Aragó (Lluís de Santàngel, Sanchis ..., Duc de Medinaceli - Vescomte de Cabrera)
· A les capitulacions va demanar el títol de Virrey que només existia en la corona d'Aragó
· Li paguen i fa els càlculs en ducats, que només es feien servir en terres catalanes
· Segons els castellans, parlava amb accent "estranger". Els catalans eren considerats estrangers a Castella
· Colom va viure 22 anys a Castella i no es va nacionalitzar. Pertanyent a Aragó no li feia falta.
· En la tempesta de tornada, fa cantar l'Ave Maris Stella advocació de papa Adriano "d'Utrecht" de la Verge de la Cinta de Tortosa.
· Bibliot. Colombina: Carta del meu pare Cristòfor Colom a el "secretari de ració" escrita en català
· Els reis li van rebre a Badalona (Informació que es va ocultar durant 350 anys)
· El segon viatge l'organitza amb catalans a Barcelona (fra Boïl, Pere Marguerit ..)
· Colom porta la canya de sucre en el 2n viatge. Bagasses, molasses, masse cuite..palabras catalanes
· Es cartejava amb Jacme Ferrer de "Blanes" , el cartògraf català que va traçar la línia vertical de Tordesillas
· Va donar noms catalans a diverses illes: Ferrandina, Jamaica (Jaimita), Montserrat (4ª illa 2n viatge),
· L'illa Margarita (la seva preferida) apareix com "Margalida" al mapa de Juan de la Cosa de 1500
· Hi ha nombrosos catalanismes en els seus textos (56 a la primera carta impresa - la de Pere Posa de Barcelona)

Arguments en contra de ser Genovés

· Va dir que es va embarcar de molt curta edat. El Colombo genovès s'embarca als 22
· Va dir que no era el primer Almirall de la seva família, els Colombo eren laneros
· Que va passar 40 anys a la mar

· Que va navegar a les ordres de Renato d'Anjou contra Fernando (guerra civil catalana)
· Els reis a el donar-li noves armes diuen: ..Les lluirà a la banda de les que ell ja tenia
· Després de la batalla de el Cap Sant Vicent, Colom va anar a Lisboa, els genovesos a Cadis
· Un llaner genovès no podia arribar a la cort de Portugal i casar-se amb una dama noble
· Aquest inculte llaner fill d'un cellerer de Gènova, no va poder fer la "gesta marinera" que ell va fer
· El Cristoforo Colombo genovès no pot ser el Colom d'aquí, que no té cultura italiana ..
· Escrivia fatal l'italià (postil·la en italià macarrònic). Impropi d'un Genovés que dominava el Llatí (hi ha textos escrits per Colom en un llatí molt correcte)
· Sempre fa servir el castellà, fins i tot a l'escriure als seus fills o Sergio Oderigo i a l'Banc de Sant Giorgio de Gènova
· Un genovès es podia nacionalitzar, als 12 anys de viure a Castella, Colom no ho va fer (sent català no li calia) .

BIBLIOGRAFIA

Richard Holmes - War atles of warfare

Casariego - Tractat històric de les armes

Tractat d'Alcaçovas

Tractats d'Utrecht

Tractat de Tordesillas

Julio Rey Pastor - La cartografia mallorquina.

Henry Harrise - Biblioteca d Vetustisima.

William Hickling Prescott - Ferdinand and Isabela of Spain

John Fiske - Christofer Columbus.

Luis Ulloa Cisneros - Noves Proves de la catalanitat de Colom.

Manuel Coín Conca - Primer viatge de Cristòfor Colom.

Ramón Menéndez Pidal - La llengua de Colom.

M. Carreras i Valls - Colom i Cabot catalans descubridors d'Amèrica.

M. Català Roca - La corona d'Aragó.

JM Capdeferro - Una altra Història d'Espanya

Marquès de Lozoya - Història d'Espanya Salvat

José María March SJ 1944 - La batalla de Lepant i don Luis de Requesens

Antoni Borràs i Feliu. 1971 - Luis Requesens Catalunya i Lepant - Nous Documents

Guillermo García-Valdecasas - Origen espanyol de Colom

García de la Riega - Colón gallec